

2. **Andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og artikel 296, stk. 2, TEUF ved konklusionen om, at den anden og den fjerde foranstaltning gav appellanten en fordel.** Hvad angår den anden foranstaltning (2008-garantien): urigtig fortolkning af det tidsmæssige kriterium for begrebet kriseramet virksomhed. Urigtig fortolkning af kriteriet om vederlag for garantien. Hvad angår den fjerde foranstaltning (2010-garantien): a) begrundelsesmangel vedrørende garantistillelsen som almindelig praksis; b) begrundelsesmangel vedrørende det uoprettelige tab, som appellanten havde lidt; c) begrundelsesmangel og tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF samt af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning hvad angår garantivilkårene og kommissionsenheden; d) begrundelsesmangel hvad angår den særlige stilling for National Bank of Greece SA (ETE) som privat aktionær.
3. **Tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra b), og artikel 296, stk. 2, TEUF ved konklusionen om, at den sjette foranstaltning var uforenelig med det indre marked.** a) Hvad angår henførelsen under de tidsmæssige rammer for 2011; b) hvad henførelsen under rammebestemmelserne for redning og omstrukturering.
4. **Fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 108, stk. 2, TEUF, artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 659/1999⁽¹⁾ og artikel 296, stk. 2, TEUF hvad angår opgørelsen af den støtte, der skulle tilbagesøges for den anden, den fjerde og den sjette foranstaltning.** Hvad angår de præmisser i den appellerede dom, som vedrører støttens særlige kendetegn i form af garantier.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT 1999, L 83, s. 1).

**Appel iværksat den 6. april 2018 af Den Helleniske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Tredje Afdeling) den 1. februar 2018 i sag T-506/15, Den Helleniske Republik mod Europa-**

Kommissionen

(Sag C-252/18 P)

(2018/C 190/22)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Den Helleniske Republik (ved G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou, A. Vasilopoulou og E. Chroni)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Appellen tiltrædes, den appellerede dom afsagt af Retten den 1. februar 2018 i sag T-506/15 ophæves i overensstemmelse med det i appelskriftet udtrykkeligt anførte, Den Helleniske Republiks søgsmål iværksat den 29. august 2015 tiltrædes i overensstemmelse med appelskriftet, Kommissionens afgørelse 2015/1119/EU af 22. juni 2015 annulleres, for så vidt som der herved pålagdes a) faste finansielle engangskorrekationer for i alt 313 483 531,71 EUR for ansøgningsårene 2009, 2010 og 2011 i sektoren for direkte arealrelateret støtte og b) en fast finansiell korrektion på 2 % hvad angår krydsoverensstemmelsen for ansøgningsåret 2011, og Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fem anbringender:

- A. Vedrørende den appellerede doms gennemgang af det første og andet anbringende om korrektionen på 25 % af arealstøtten (den appellerede doms præmis 48-140).

Det første appelanbringende vedrører den urigtige fortolkning og anvendelse af artikel 2 i Kommissionens forordning nr. 796/2004 af 21. april 2004 hvad angår definitionen af græsareal og den urigtige af anvendelse af artikel 296 TEUF samt en utilstrækkelig og uegnet begrundelse af den appellerede dom.

Det andet appelanbringende vedrører den urigtige fortolkning og anvendelse af retningslinjerne (dokument VI/5530/1997) og eksistensen af betingelserne for at blive pålagt en finansiel korrektion på 25 %, den urigtige fortolkning og anvendelse af artikel 296 TEUF og artikel 43, 44 og 137 i forordning nr. 73/2009, en utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse af den appellerede dom, en tilsidesættelse af princippet om processuel ligestilling samt en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder.

- B. Vedrørende den appellerede doms gennemgang af det tredje anbringende om pålæggelsen af en fast korrektion på 5 % for en manglende opfyldelse af systemet til identificering af landbrugsarealer (SILA) (den appellerede doms præmis 141-162).

Det tredje appelanbringende vedrører en tilsidesættelse af legalitetsprincippet, princippet om god forvaltningsskik, af borgerens ret til forsvar, en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, den urigtige fortolkning og anvendelse af artikel 296 TEUF og en utilstrækkelig begrundelse.

- C. Vedrørende den appellerede doms gennemgang af det fjerde anbringende om pålæggelsen af en finansiel korrektion på 2 % (den appellerede doms præmis 163-183).

Det fjerde appelanbringende vedrører en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 31, stk. 2, i forordning nr. 1122/2009 og artikel 27 i forordning nr. 796/2004, en utilstrækkelig begrundelse af den appellerede dom samt en urigtig gengivelse af stævningens indhold.

- D. Vedrørende den appellerede doms gennemgang af det femte anbringende om krydsoverensstemmelsesordningen (den appellerede doms præmis 184-268).

Det femte appelanbringende vedrører den urigtige fortolkning og anvendelse af artikel 11 i forordning nr. 885/2006 og artikel 31 i forordning nr. 1290/2005 samt en utilstrækkelig begrundelse af den appellerede dom.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. januar 2018 — Die Länderbahn GmbH DLB mod DB Station und Service AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-344/16) ⁽¹⁾

(2018/C 190/23)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 428 af 21.11.2016.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 16 februar 2018 — Rådet for Den Europæiske Union mod PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, Commission européenne og European Biodiesel Board (EBB)

(Sag C-603/16) ⁽¹⁾

(2018/C 190/24)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 31.1.2017.
